

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

OPINIE SEPARATĂ

formulată de judecătorul Ghenadie NICOLAEV conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală privind-l pe DUHLICHER Iurie

26 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-39/2016 din 26 ianuarie 2016 a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Duhlicher Iurie Vasile.

Cu soluția adoptată pe marginea acestei cauze penale nu sunt de acord din considerentele ce urmează.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentința Judecătoriei Criuleni din 15 aprilie 2015, Duhlicher Iurie a fost achitat de sub învinuirea incriminată în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Duhlicher Iurie, să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, să fie suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 1 an.

Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, a fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Duhlicher Iurie, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, a fost achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Consider că instanța de apel eronat a dispus achitarea lui Duhlicher Iurie, din motiv că fapta imputată acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, temei prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Or, în prezenta cauză penală, reieșind din circumstanțele de fapt constatate, corect a fost reținut de către instanța de fond că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în acțiunile lui Duhlicher Iurie, iar motivul pe care urmează a se întemeia achitarea ultimului, este cel prescris la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură

penală. Raționamentul dat se fundamentează pe faptul că sentința de achitare se adoptă în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală – „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”, în cazul inexistenței unei fapte în materialitatea ei, adică atunci când nu s-a produs nici o schimbare în realitatea obiectivă.

La fel, urmează să fie adoptată sentința de achitare în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, când există o anumită conduită, dar ea nu este cea prevăzută de semnul material al laturii obiective a infracțiunii (inexistența conduitei descrise de *verbum regens*).

Componenta infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Latura obiectivă reprezintă unul dintre cele patru elemente constitutive ale componenței infracțiunii și constă în totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare privitoare la actul de conduită pentru existența infracțiunii.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei. Sunt recunoscute următoarele semne ale laturii obiective: a) fapta prejudiciabilă (semnul material); b) urmările prejudiciabile; c) legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile; d) locul, timpul, metoda, instrumentele/mijloacele comiterii infracțiunii, circumstanțele, ambianța comiterii infracțiunii, produsul infracțiunii, situația-premisă.

Analizând dispozițiile normelor din Partea specială a Codului penal, observăm că numai unul dintre semnele laturii obiective enumerate anterior caracterizează absolut toate componentele infracțiunii. Acest semn este fapta prejudiciabilă (fapta materială).

Fapta prejudiciabilă (fapta materială) reprezintă semnul principal al laturii obiective și constă din actul de conduită interzis.

Activitatea fizică ce constituie semnul material al laturii obiective a infracțiunii este desemnată de legiuitor printr-o expresie denumită „*verbum regens*”.

Fără o activitate exterioară nu poate exista infracțiunea. Deci, orice infracțiune reprezintă o faptă, o activitate materială care se manifestă sub formă de acțiune sau inacțiune.

Acțiunea infracțională este aceea prin care se face ceva ce nu trebuie de făcut, ce este interzis printr-o normă de conduită prohibitivă; ea realizează încălcarea unei interdicții și realizează o acțiune ilicită.

Inacțiunea, sub care se mai poate manifesta fapta prejudiciabilă, înseamnă un comportament pasiv al persoanei, în prezența obligației și posibilității de a acționa într-un anumit mod, ordonat de lege. Inacțiunea este legată de o normă onerativă, care impune obligația de a se face ceva, obligând pe destinatar la un anumit comportament.

Prin urmare, „lipsa” semnului material (faptei prejudiciabile) al laturii obiective a infracțiunii înseamnă inexistența faptei incriminate, în sensul explicat mai sus.

Din atare considerente, consider că Duhlicher Iurie urmează a fi achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, adică în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, îmi exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, pronunțându-mă pentru soluția prevăzută de art. 435 alin. (1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, conform căreia recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, urma a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată în cauza dată, care o anexez la dosar.

Judecător

Ghenadie NICOLAEV